

Šebestián Kubínek

OMALOVÁNKY od ATER

Vranov nad Dyjí 2017

Milé děti a rodiče!

Mezi osobnosti, které mohou být příkladem a vzorem v dobrém, patří i velký Moravan Šebestián Kubínek. V těchto omalovánkách od Anežky Terezie Haláskové se s ním můžete seznámit. Vynikal poctivým životem, láskou k Bohu a k bližnímu. Byl ochoten obětovat vše pro šíření dobrých knih a tak povzbuzovat k opravdovému křesťanskému životu. Jeho životní postoje se nám mohou stát i výzvou k následování.

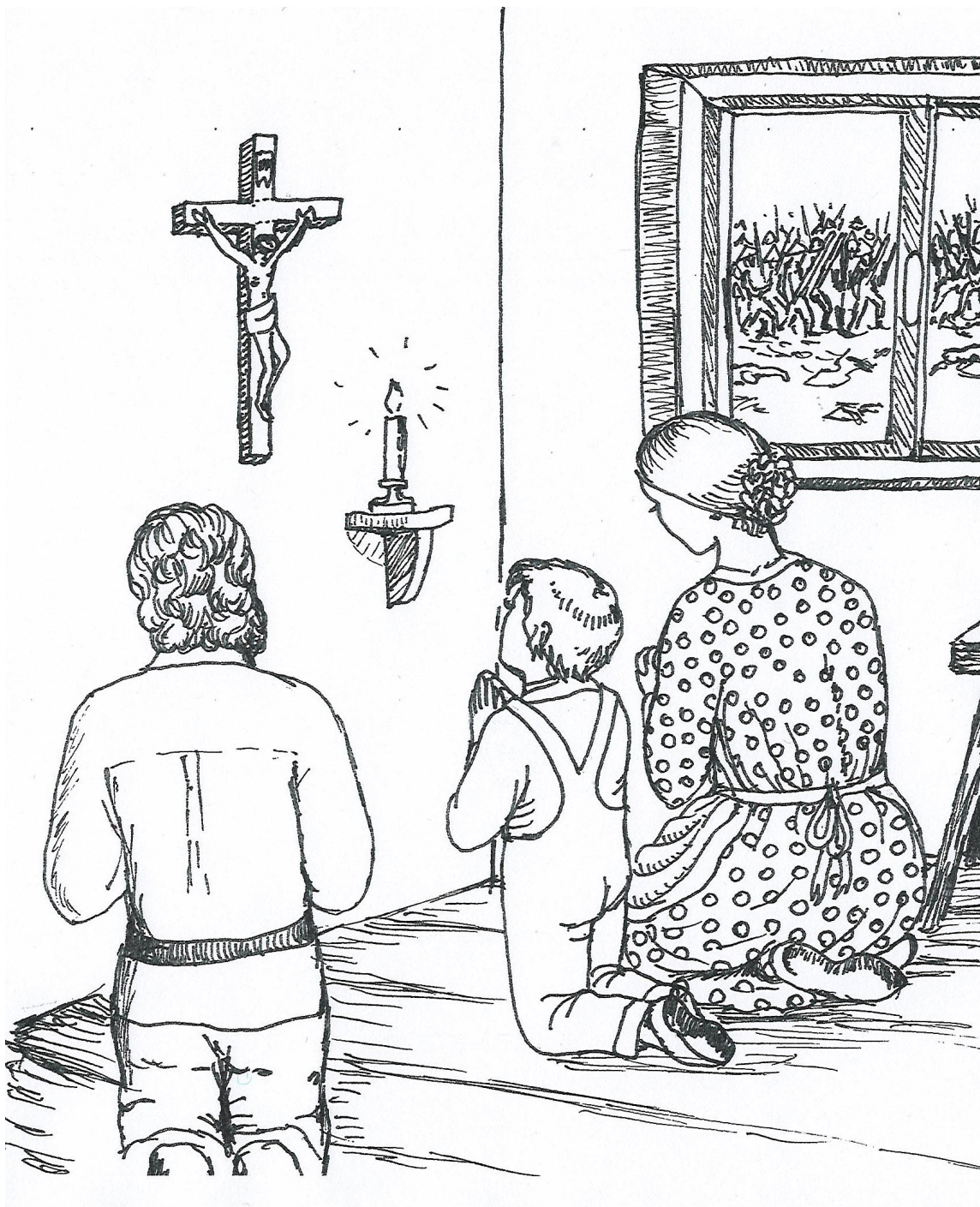
Až tyto omalovánky přečtete a vybarvíte, nezapomeňte je ukázat některému ze svých kamarádů a splnit úkol, který je uložený úplně na závěr.

Ať nám všem je Kubínkův příklad novým povzbuzením k boji o dobro. K tomu vám všem žehnám.

o. Marek Dunda

Rodičům Tomášovi a Anně Kubínkovým v obci Blažovice se 1. ledna 1799 narodil synek. Při křtu mu dali jméno Šebestián. Nikdo netušil, co z něho vyroste.

Když bylo Šebestiánovi šest let, přitáhl ke Slavkovu Napoleon a další vojska a konala se strašná bitva. Vesničané viděli mnoho zraněných i zabitých. Vojáci drancovali vesnice a všude kolem byla patrna válečná spoušť. Kubínkovi se každý den modlívali, aby už tato vojna skončila. Všichni si velmi oddechli, když vojáci odtáhli.

Šebestián si velmi zamiloval Pána Boha a rád se modlil. Často chodíval na pěší poutě na mariánská poutní místa v bližším i vzdálenějším okolí.

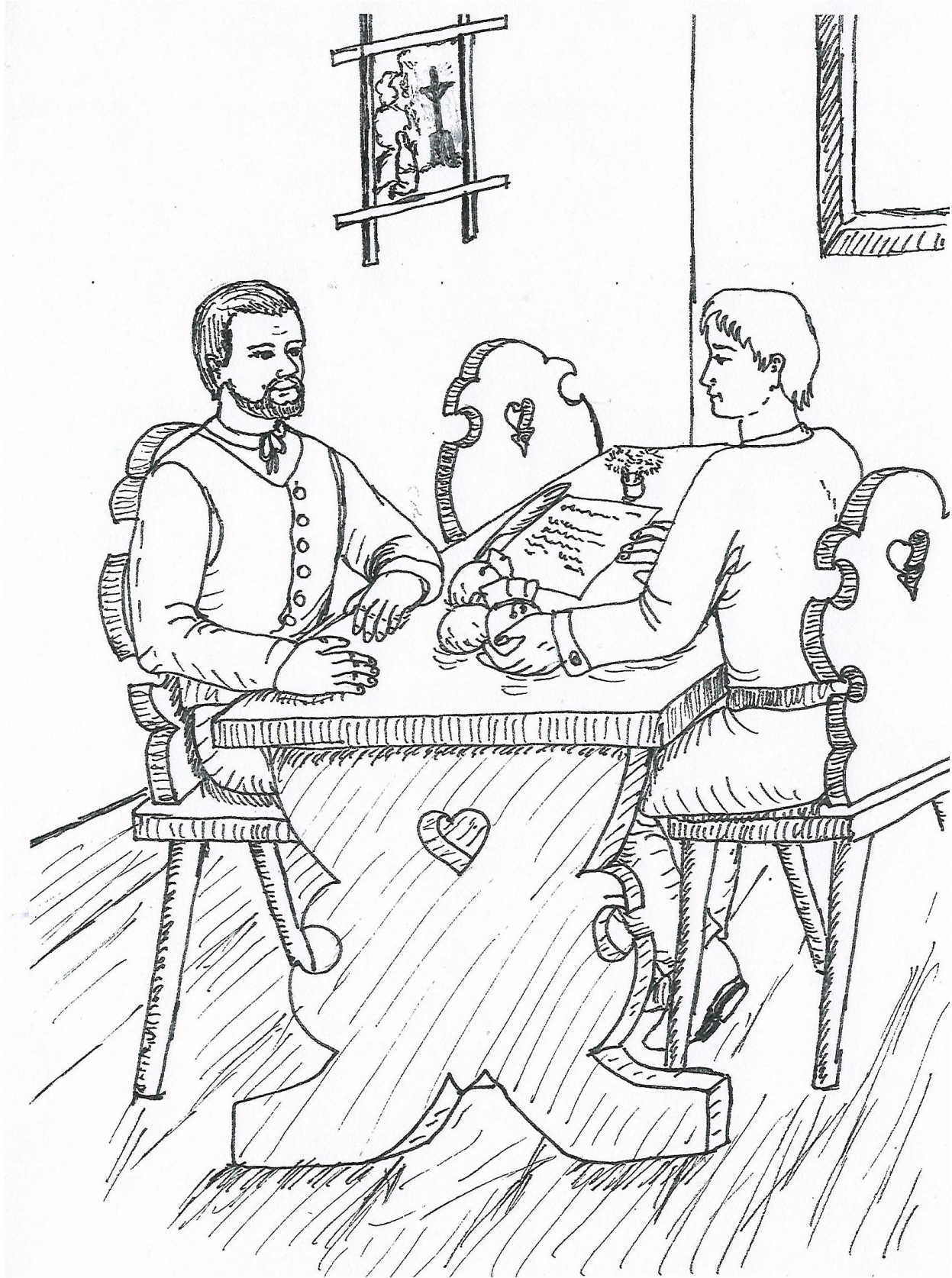
Mezi jeho nejoblíbenější poutní místa patřily Křtiny. Zde si vyprošoval u Panny Marie posilu pro svůj každodenní život, zde se modlil za všechny, které měl rád, a vyprošoval, aby se jednou sešli v nebi.

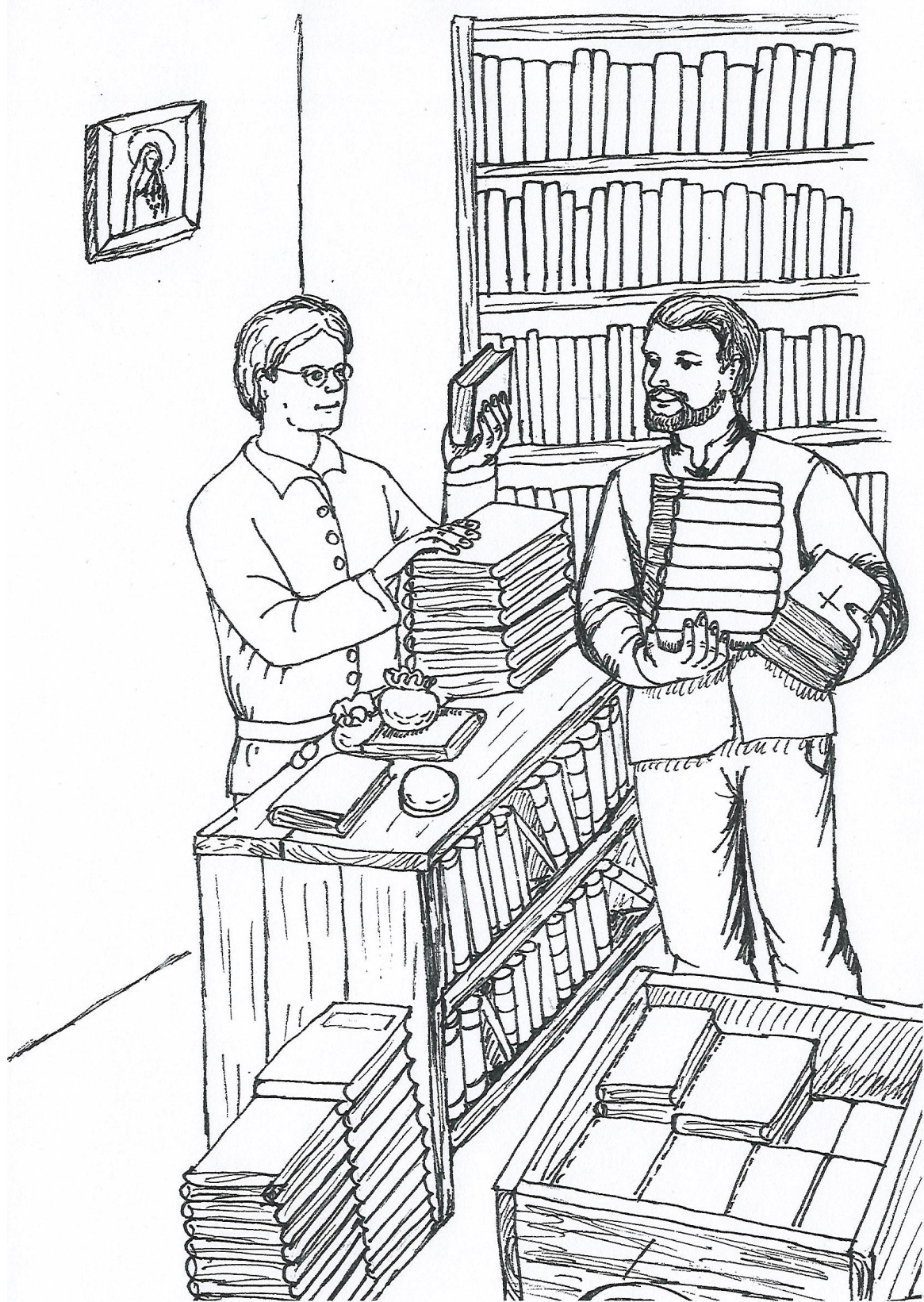
Často pracoval na poli a měl moc rád přírodu. Zde zakoušel
Boží velikost a blízkost.

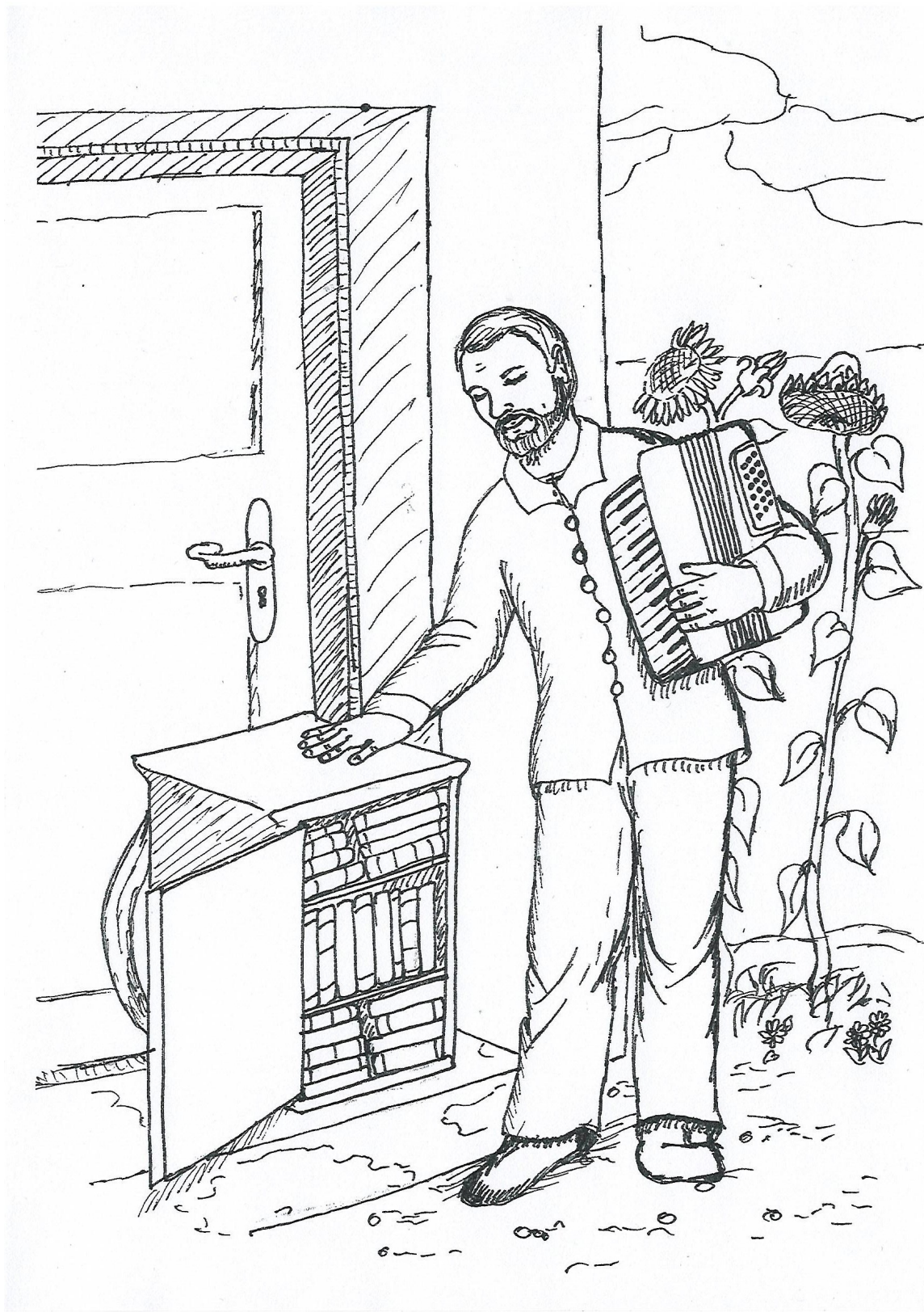
Pro svou dobrotu, pracovitost a zbožnost se líbil i děvčatům. Když jej jedna chtěla za manžela, řekl jí: „Dobře, ale budeme pak spolu žít jen jako snoubenci – jako svatý Josef a Panna Maria.“ To se jí nelíbilo a časem se provdala za jiného.

Když mu bylo 48 let, udělal důležité rozhodnutí. Prodal statek a pole a připravil se tak pro své životní poslání, kterému byl ochoten obětovat všechno – šíření kvalitních knih.

Za peníze utržené z prodeje svého dědictví nakupuje zbožné křesťanské knihy. Knihy byly tehdy poměrně drahé a ne každý si je mohl obstarat. On však věděl, že je třeba, aby lidé četli zbožné knihy, a tak se povzbuzovali ve víře.

Nechal si vyrobit dřevěnou skříňku na knihy tak, aby ji mohl nosit na zádech. Říkal jí almárka. Nechal ji natřít nazeleno, aby mu připomínala jeho dřívější roky strávené v zemědělství. Pořídil si též harmoniku, aby při ní mohl zpívat zbožné písně, a vypravil se na cestu.

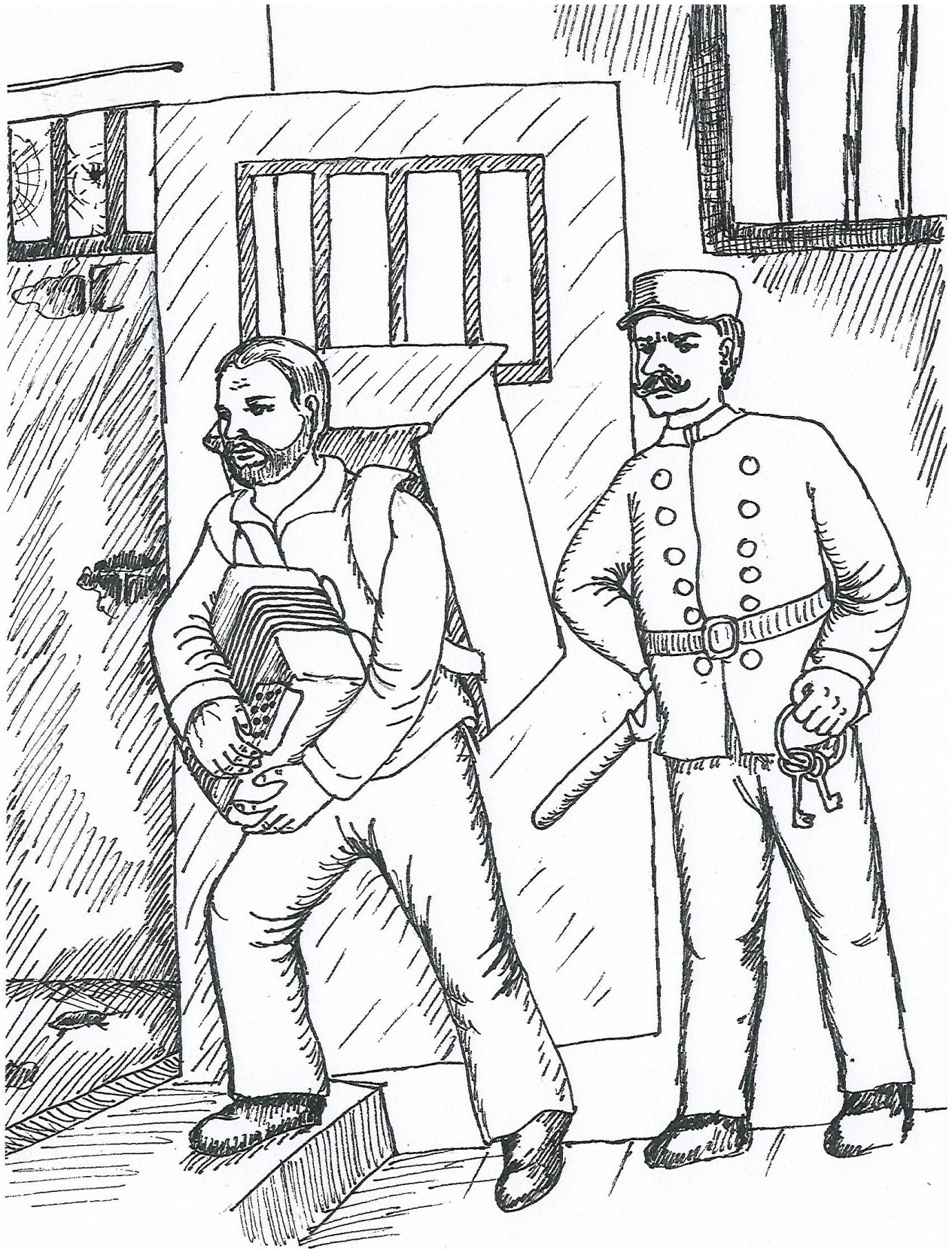
S touto svou výbavou chodil pěšky po celé Moravě, od města k městu, od vesnice k vesnici, od domu k domu. Všechny povzbuzoval ke zbožnému životu a všude šířil knihy. Spoustu knih rozdál i těm, kteří na ně nebyli schopní přispět.

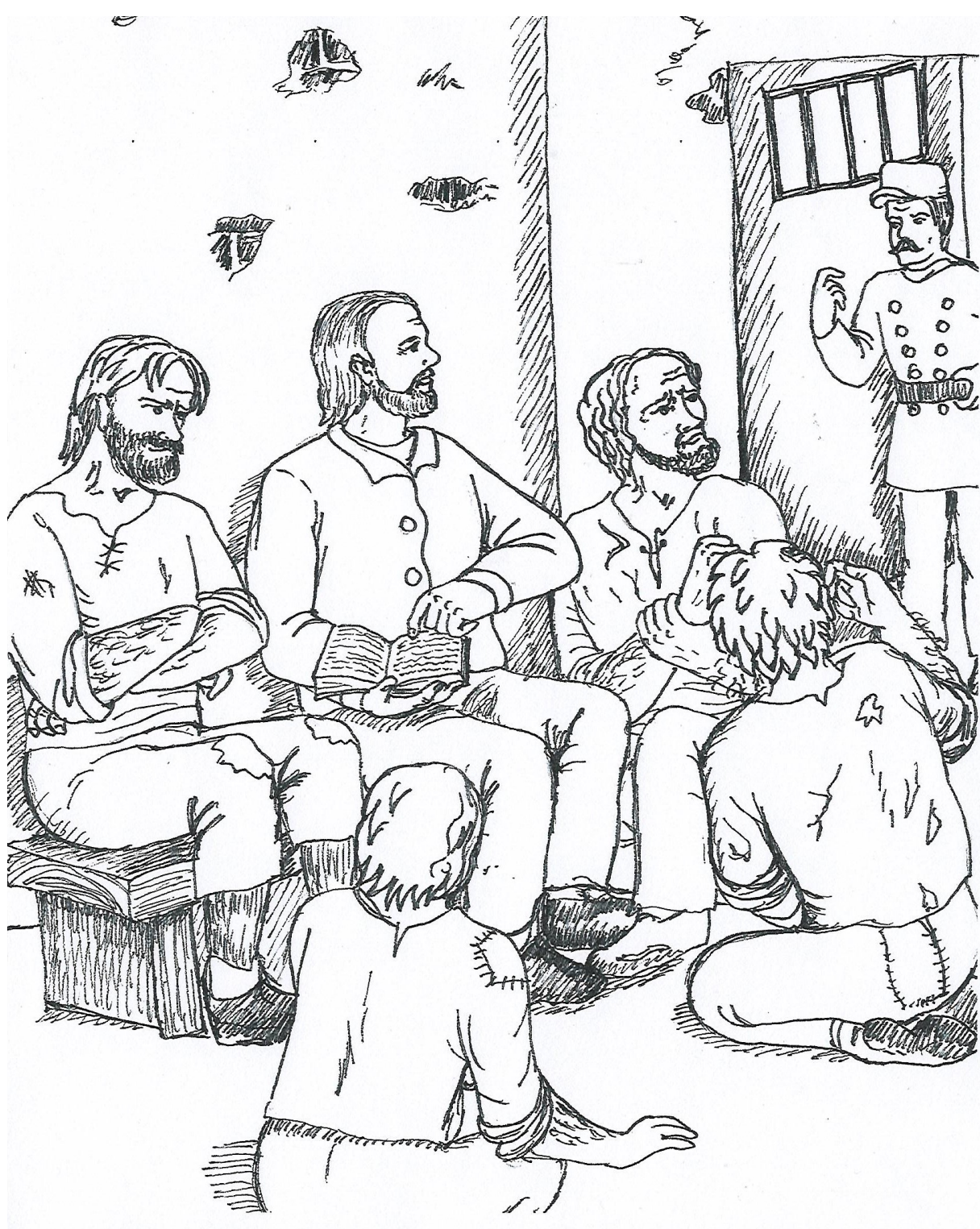
Vždy kolem sebe shromáždil děti, mládež a všechny ostatní, zahrál na harmoniku, zazpíval a předčítal zajímavé úryvky ze svých knih. Lidé ho rádi vítali a byli vděční, že jim přináší zbožné knihy, které pak četli a vzájemně si půjčovali.

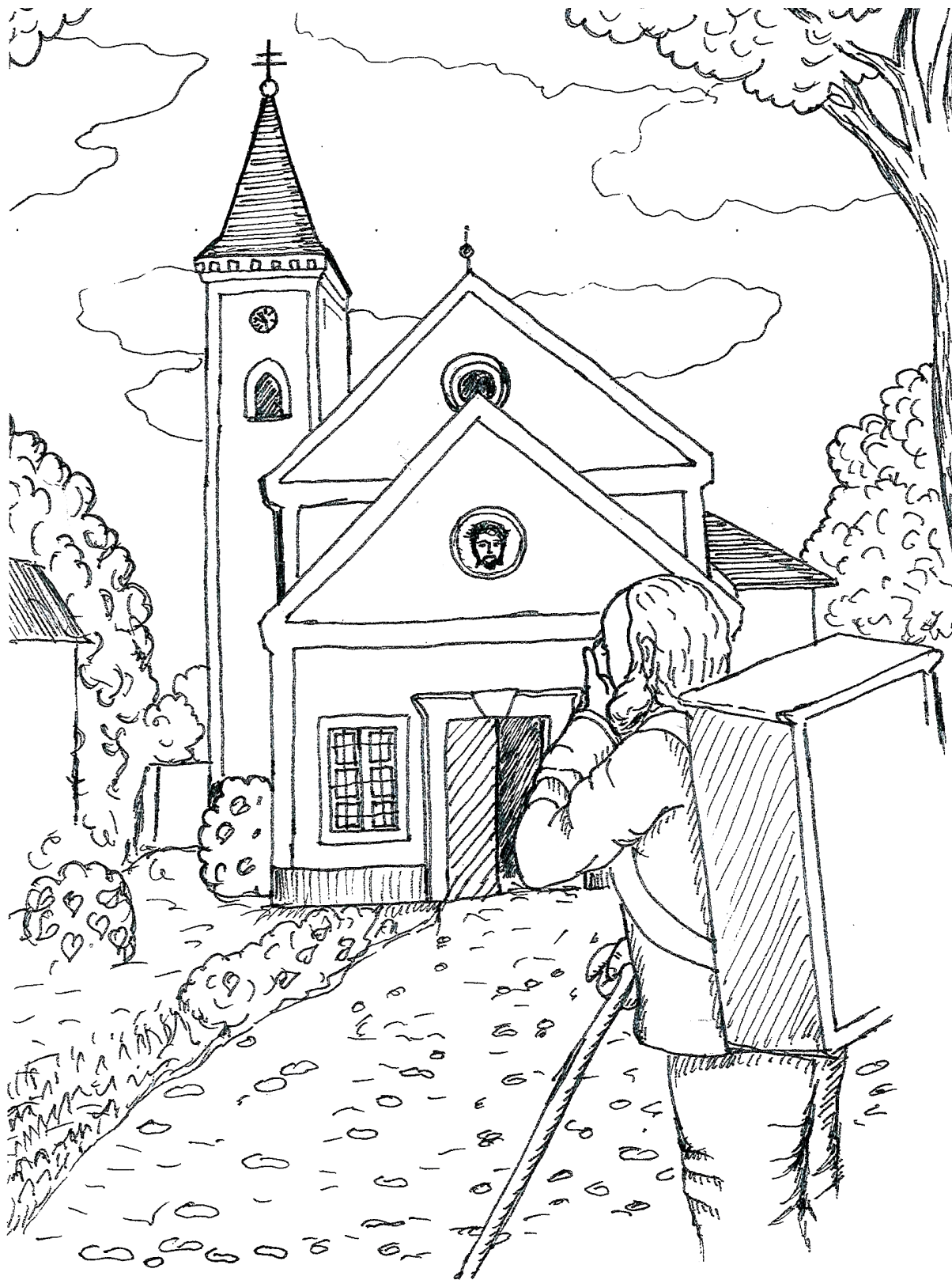
Během svých cest zažil i mnoho neobvyklých příhod. Jedna z nich se mu stala i v Brně. Když se modlil na náměstí před sochou Panny Marie a zpíval s harmonikou, shromáždilo se kolem něj velké množství lidí. Když byl Šebestián v nejlepším a chtěl začít předčítat, byl náhle přerušen.

Přišel strážník, který se domníval, že jde o nedovolenou výtržnost, a tak milého Kubínka zatkl. Ten se lidem omluvil a slíbil, že přijde zase někdy jindy. A odcházel s almárkou i harmonikou do vězení.

Ve vězení bylo mnoho zločinců. Kubínek je poučil, že kdyby se víc modlili, nikdy by se do vězení nedostali, a pomodlil se s nimi růženec. Když pro něj přišel četník, že je propuštěn, prosil ho: „Pane policajt, nechte mě tady ještě chvíli, slíbil jsem támhle spoluvězni Frantovi, Lojzovi a Vencovi, že jim přečtu o jejich svatém patronovi.“

Po mnoha letech putování po Moravě přišel i o oko, což těžko nesl. Den poté byla zrovna neděle a on došel do Přímětic. V kostele při mši svaté se zrovna četlo: „Lepší s jedním okem přijít do nebe, než s oběma do pekla.“ Poznal v tom Boží povzbuzení.

Byl už tak starý a unavený, že šel velmi těžce. Když šel v Brně po ulici Pekařská, nemohl pokračovat v cestě dál. Odvezli jej tedy do nemocnice. Přijal svátosti a zemřel 18. července 1882.

Věříme, že se nyní už raduje v nebi spolu se svatými, o kterých rád předčítal a které svým životem následoval.

Úkol:

Přečti si knihu o nějakém svatém a půjč a doporuč ji k přečtení některému ze svých kamarádů. Na této stránce namaluj, jak potkáváš Šebestiána Kubínka v nebi.